

ДЕМІДІВКА — селище міського типу Рівненської області, райцентр. Центр селищ. ради, якій підпорядк. села Дубляни та Лішня. Знаходиться на р. Жабичі (притока Стиру, бас. Дніпра), за 35 км від залізнич. ст. Дубно та за 80 км від обл. центру. Має автобусне сполучення з містами Київ, Рівне, Луцьк, Дубно. Площа 4,4 км². Насел. 2805 осіб (2001, складає 98,6 % до 1989), переважно українці. Побл. с-ща знайдено знаряддя праці доби бронзи, римські монети 2 ст., збереглися залишки давньорус. городища. Під назвою Демидів вперше згадується 1570. Назва походить від чол. імені Демид. На поч. 17 ст. — невелике поселення, яке належало кільком поміщикам. Жит. брали участь у Визв. війні під проводом Б. Хмельницького. Після «Вічного миру» 1686 залишилося у складі Польщі, після 3-го поділу Польщі 1795 відійшло до Рос. імперії. Від кін. 19

ст. — містечко. За переписом 1897 тут проживало 670 осіб. Наприкінці 19 — на поч. 20 ст. у Д. відкрилися лісопильня та 4 мануфактури, тричі на рік збиралися великі ярмарки. Під час 1-ї світової війни воюючі армії завдали жит. м-ка знач. збитків. У січні 1918 у Д. була встановлена рад. влада, 1921–39 — у межах кордонів Польщі, від 1939 — УРСР. 1940–62 та від 1995 — райцентр. Від 24 червня 1941 до 17 березня 1944 — під нім.-фашист. окупацією. Побл. Д. до серед. 1950-х рр. вели збройну боротьбу загони ОУН-УПА. Від 1959 — смт. Гол. підприємства: ВАТ «Демидів. консерв. завод», ЗАТ «Демидів. молокозавод». У Д. — заг.-осв. школа, дитсадок, муз. школа, ПТУ; Будинок творчості школярів, міжшкіл. навч.-вироб. комбінат, рай. Будинок культури, б-ка; лікарня; відділ. 3-х банків. Виходить г. «Вісник Демидівщини». Оркестру нар. інструментів та чол. ансамблю «Литаври» присвоєно звання «народний». Реліг. громади: 3 — УПЦ КП, 1 — УПЦ МП, 1 — християн віри євангельської, 1 — євангел. християн баптистів, 1 — свідків Єгови, 1 — адвентистів сьомого дня. Серед видат. уродженців — співачка, засл. арт. України З. Комар. Встановлено погруддя Т. Шевченка, пам'ятник воїнам, які загинули під час 2-ї світової війни.

М. М. Довганюк, Г. В. Онищук, В. Є. Фещук

Бібліографічний опис:

Демидівка / М. М. Довганюк, Г. В. Онищук, В. Є. Фещук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21430>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).